

EXPRES

Nr 173 (2351)
KOR VIII

ILUSTROWANY

ŚRODA

Naprzód do walki o coraz lepsze życie wszystkich ludzi pracy o pomysłność i rozkwit naszej ukochanej ojczyzny

Przemówienie prezesa Rady Ministrów B. Bieruta na uroczystej sesji Stołecznej Rady Narodowej

WARSZAWA. Dnia 21 lipca w przeddzień Święta Odrodzenia — odbyła się w hali „Gwardii” uroczysta sesja Rady Narodowej m. st. Warszawy.

W prezydium sesji zajął miejsce przewodniczący KC PZPR, prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut oraz członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Aleksandrem Zawadzkim na czele, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie rządu, przedstawiciele Sejmu PRL, stronnictw politycznych, Wojska Polskiego, organizacji społecznych, członkowie Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy i czołowi pracobnicy pracy stolicy.

Przewodniczył sesji Jerzy Albrecht — przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy.

Uroczystą sesję zajął Jerzy Albrecht, serdecznie witając zebranych.

Gdy Jerzy Albrecht udziela głosu prezesowi Rady Ministrów Bolesławowi Bierutowi, zrywają się gorące długotrwałe oklaski.

Poniżej podajemy pełny tekst przemówienia prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta.

Obywatele i towarzysze!

Zebrał się dziś w 9 rocznicę naszego wyzwolenia narodowego, w pamiętną na wieki rocznicę tych historycznych dni, które zapoczątkowały nowy byt i nowe życie naszej umiłowanej ojczyzny. Zebrał się dziś w bohaterskiej, coraz piękniejszej stolicy naszego państwa ludowego, aby przesłać stąd najgorętsze pozdrowienia całemu naszemu narodowi i wszystkim przyjacielom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na całym świecie. (Długotrwałe oklaski).

Dziewięć lat temu Polska ogarnięta płomieniami wojny, niszczonej była barbarzyńsko i okrutnie przez rozwścieczonego swymi klęskami wojennymi okupanta hitlerowskiego.

Właśnie wówczas na umęczoną ziemię polską zaczęły wkroczać wyzwolenie i bohaterskie siły zwy-

cięskiej armii radzieckiej, które nie sły upragnioną wolność, druzgocąc i pędząc precz hitlerowskich najeźdźców. Naród nasz trwał niezłomnie w walce, a niezliczone tysiące jego synów ginęły z rąk hitlerowskich oprawców w egzekucjach ulicznych, znosiły niewypowiedziane męki i katusze w rozszaniach po Polsce i po całej Europie katowniach hitlerowskich i obozach śmierci.

Ale w krwawej i nierównej walce naród polski stawił mężnie czoło katom hitlerowskim i spoglądał ufnie na wschód, skąd kroczyły we wspólnym marszu zbratanych w boju sił wyzwoleniczych — obok sławnych radzieckich i nasze odrodzone polskie dywizje zbrojne.

Nigdy nie zniknie z pamięci naszego narodu najgłębsza część i bezgraniczna wdzięczność dla tych, którzy krew swą i życie oddali w ofierze, aby wyzwolić nasz kraj i przywrócić do życia naszą ojczyznę.

W 9 rocznicę swego wyzwolenia naród polski śle uczucia gorącej przyjaźni i wdzięczności bratnim narodom radzieckim, pozdrawiając z całego serca bohaterską i sławną pogromczyńnię faszystów — niezwykłą Armię Radziecką — naszą wyzwolicielkę i wierną, niezawodną, niepokonaną straż pokoju. (Długotrwałe oklaski).

W 9 rocznicę naszego wyzwolenia naród polski składa hołd pamięci bohaterów — żołnierzy, partyzantów i więźniów, niezliczonych ofiarnych bojowników i patriotów, którzy zginęli w walce o wolność i niepodległość naszego narodu.

Obywatele i towarzysze! Weszło już w zwyczaj, że w rocznicę naszego wyzwolenia czynimy bilans przebytej drogi.

W ciągu 5 lat zbrodniarze faszystowskie, którzy zdradziecko napadli na Polskę w 1939 roku, pastwili się najpotworniej nad narodem polskim, nad polskimi miastami i wioskami, nad całą ziemią polską. Najeźdźcy hitlerowscy stawiali sobie za cel całkowitą zagładę Polski, narodu polskiego i jego stolicy.

Nie otarła ich nawet wielka ich klęska pod Stalingradem i następne nieustanne oddatki klęski wojenne, które przesądzały o ostatecznym wyniku wojny. Aż do dnia swym sromotnej ucieczki, tj. do 17 stycznia 1945 roku oprawcy hitlerowscy

burzyli Warszawę, usiłując pozostawić po niej tylko zgłiszczą, żywiąc zbrodniczą nadzieję, że nigdy już to największe miasto Polski nie będzie w stanie wrócić do życia.

Historia ludzka nie znała dotychczas podobnie potwornego faktu, aby miasto liczące 1.350 tysięcy mieszkańców najeźdźca palił i niszczył z szatańską premedytacją, aby w jego ruinach nie ostała się ani jedna żywa istota. Trzeba to przypomnieć dziś właśnie, kiedy to ocalałe rozbitki faszystowskie w Niemczech zachodnich, hołubione i podkarmiane pieczołowicie przez swych amerykańskich protektorów, znów zaczynają majaczyć o nowym pochodzie na wschód i nad Wisłę.

Wbrew zamysłom faszystowskich ślepaczy — stolica Polski żyje dziś i rozkwita, odradzając się z popiołów z taką szybkością i rozmachem twórczym, jakiego nigdy przedtem nie znaly nasze dzieje.

Niemal co roku w Święto Odrodzenia Polski naród nasz oddaje w darze swej ukochanej, bohaterskiej stolicy nową część odbudowanego i ruiny miasta. W tym roku mieszkańcy Warszawy otrzymują odbudowaną w pełni piękny rynek Starego Miasta i zespół przylegających do niego kilku ulic — najstarszą historycznie, zabytkową część miasta, pomnik wspaniałych tradycji oraz walk postępowych ludu polskiego.

(Dalszy ciąg na str. 2).

Rozkaz min. Obrony Narodowej Marszałka Polski K. Rokossowskiego

W dniu dzisiejszym naród polski, a wraz z nim jego zbrojne ramie — Wojsko Polskie uroczysto obchodzą dziesiątą rocznicę powstania Polski Ludowej.

Dzień 22 Lipca — Święto Odrodzenia Polski — pierwszą różnicę uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej naród polski wita nowymi, wspaniałymi osiągnięciami w dziedzinie budownictwa socjalistycznego w naszym kraju.

Dumą i radością napelniają serca każdego Polaka nowe budowle socjalizmu wznoszone wysiłkiem naszego narodu. Ofiarna praca budowniczych Warszawy, Nowej Huty, Jaworzna i innych wspaniałych obiektów naszej Sześciolatki, entuzjazm pracującego chłopstwa, patriotyczne wypełnianie swego obowiązku wobec ojczyzny jest wzorem i natchnieniem dla żołnierzy Wojska Polskiego w ich ofiarnej służbie i wysiłku szkoleniowym.

Tegoroczne Święto Wyzwolenia zbiega się z 10-leciem istnienia Wojska Polskiego. Powstała na bratniej ziemi radzieckiej Wojsko Polskie, walcząc u boku niezwykłej Armii Radzieckiej, która przyniosła wolność naszej ojczyźnie, służy dziś wiernie Polsce Ludowej, strzegąc jej granic na Odrze, Nysie i Bałtyku.

Wojsko Polskie wychowywane na naszych chlubnych tradycjach walk narodo-wyzwoleniczych i rewolucyjnych, na wspaniałych postaciach polskich i radzieckich żołnierzy — bohaterów wojny z faszystem, stale umacnia żelazną, świadomą dyscyplinę swoich szeregów i zaostrza czujność wobec kłowa imperialistycznych wrógów i ich agentów.

W dniu 22 Lipca Wojsko Polskie manifestuje swoją niezłomną wierność narodowi i władzy ludowej, wierność bratniej Armii Radzieckiej, najpotężniejszej armii świata, gotowość obrony niepodległości ojczyzny i szczęścia narodu.

Szeregowcy i marynarze, podoficerowie i oficerowie, generałowie i admirałowie!

W dniu Święta Odrodzenia Polski pozdrawiam Was i życzę Wam dalszych osiągnięć w zaszczytnej żołnierskiej służbie dla dobra naszej ojczyzny — Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dla uczczenia dziewiątej rocznicy Odrodzenia naszej ojczyzny

ROZKAZUJE:

W naszej bohaterskiej stolicy — Warszawie oddać dnia 22 lipca 24 salwy armatnie.

Niech żyje nasza umiłowana ojczyzna — Polska Rzeczpospolita Ludowa — niezłomne ogniwo światowego frontu walki o pokój i postęp!

Niech żyje twierdza pokoju, postępu i wolności narodów — potężny Związek Radziecki!

Niech żyje pierwszy budowniczy Polski Ludowej, wychowawca Wojska Polskiego, prezes Rady Ministrów — Bolesław Bierut!

Minister Obrony Narodowej
(→) **KONSTANTY ROKOSSOWSKI**
Marszałek Polski

B. Bierut przyjął ambasadora Popowa

WARSZAWA. — Prezes Ministrów Bolesław Bierut przyjął w dniu 21 bm. ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Polsce Georgija Popowa,

Uruchomienie nowej radiostacji średniofalowej

WARSZAWA. 21 bm. w rejonie Warszawy nastąpiło otwarcie nowej radiostacji, najnowocześniejszej i największej pod względem mocy spośród istniejących dotychczas w Polsce radiostacji średniofalowych.

Radiostacja ta, dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, zbudowana została w rekordowo krótkim czasie — w ciągu 11 miesięcy.

Na uroczystość otwarcia radiostacji przybyli: wiceprezes Rady Ministrów — Józef Cyrankiewicz, minister Poczty i Telegrafów — Szymanowski i kier. Wydziału Komunikacyjnego KC PZPR — Gumiński.

Zagajając uroczystość minister Szymanowski stwierdził, że nowa radiostacja będzie potężnym orężem w walce o pokój na całym świecie, gdyż będzie rozgłaszała daleko za granicę naszego kraju prawdę o Polsce i o całym kraju pokoju.

Polska Rzeczpospolita Ludowa jest republiką, ludu pracującego

Polska Rzeczpospolita Ludowa nawiązuje do najczystszych tradycji Narodu Polskiego i urzeczywistnia idee wyzwolenicze polskich mas pracujących.

Z walk i woli polskiego ludu

22 Lipca

— to dzień w którym w roku 1944 Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego ogłosił do wszystkich Polaków Manifest, będący najgłębszym wyrazem dążeń i pragnień ludu pracującego miast i wsi.

22 Lipca — to dzień uchwalenia w roku 1952 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Konstytucji będącej potwierdzeniem i zagwarantowaniem praw ludzi pracy, Konstytucji będącej wyrazem osiągniętego zwycięstwa polskich mas pracujących od wieków walczących o wolność i sprawiedliwość społeczną.

Tak jak Manifest PKWN był zapowiedzią urzeczywistnienia odwiecznych marzeń narodu, tak Konstytucja PRL stała się wyrazem zrealizowania, potwierdzenia, zagwarantowania tego wszystkiego, co od wieków było w narodzie twórcze, żywe, szlachetne, postępowe.

— Sięgamy — powiedział Bolesław Bierut — do tradycji pełnych bohaterstwa zrywów, buntów i powstań chłopów i kłosa, kiedy to magnaci i książęta kościółka z niestępaną mściwością ścigali przywódców chłopskich, kazał ich ścinać i ewakuować.

„Czerpiemy z pięknych tradycji walki „za wolność waszą i naszą” w wieku XIX, z walk „o wyzwolenie z niewoli narodowej, narzuconej przez pruskich, austriackich i rosyjskich zaborców — głosi wstęp do projektu Konstytucji — z tradycji udziału Polaków w walkach wyzwoleniczych innych narodów”.

— Przede wszystkim zaś czerpiemy — mówił Bolesław Bierut — z wielkiego dorobku polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego, jego bohaterskich tradycji, jego internacjonalizmu i głębokiego patriotyzmu. Nowa Konstytucja jest uwieńczeniem zwycięstwa bohaterskich zmagani polskiego ruchu robotniczego na przestrzeni 70 lat.

O wolność i sprawiedliwość społeczną walcili od wieków najlepsi i najświetlejsi w narodzie. Franciszek Salezy Jezierski i Hugo Kołłątaj, Staszic i Kościuszko, Siłkowski i Sołgienny, Dembowski i Leleweł. Konstytucja nasza spełnia marzenia Mickiewicza, który pisał: „Wszelki z narodu jest obywatelem, wszelki obywatel równy w prawie i przed urzędami. Wszelki urząd obieralny, wolnie dawany, wolnie brany”.

Droga, która doprowadziła naród polski do zwycięstwa, to droga uporczywej walki Ludwika Waryńskiego i Feliksa Dzierżńskiego, Mariana Buczka i Marcelego Nowotki, to droga walki Bolesława Bieruta, Wielki „Proletariat”, SDKPiL, KPP, PPR, wreszcie PZPR — oto realizatorki odwiecznych marzeń i dążeń polskich mas ludowych.

Lud polski, walcząc o swe prawa, zawsze był wspierany przez wszystkich postępowych ludzi na świecie. Wspólnie z ludem rosyj-

skim wykuwał się oręż przeciwko uciskowi i uciemiężeniu. Mickiewiczowi jak bracia byli bliscy Ryłejew i Bestużew. Razem z Polakami walczył w powstaniu 1863 r. oficer rosyjski, Anrzej Potiebnia, a wielkim przyjacielem Polaków był Aleksander Hercen, rosyjski rewolucjonista-demokrata.

Lecz nasza wolność zrodziła się dopiero ze wspólnej walki polskiego i rosyjskiego proletariatu, z Rewolucji Październikowej, z programu Lenina i Stalina. Stworzona przez nich partia bolszewicka, wskazała narodowi polskiemu właściwą i jedyną drogę do wolności.

A kiedy dzięki wspólnie przelanej krwi żołnierza radzieckiego i polskiego w walce z hitlerowskim okupantem zrodziła się wolność i wspólne zwycięstwo, naród polski wkroczył na drogę budowy ustroju sprawiedliwości społecznej, budowy socjalizmu.

Zagwarantowaniem tej drogi jest nasza Konstytucja.

Dla pięknego celu

Codziennie prasa i radio przynoszą nowe wiadomości o postępach robót na wielkich budowach socjalizmu w Polsce. Rozpoczął się okres kompleksowego uruchamiania Nowej Huty. W cząstochowskiej hucie im Bolesława Bieruta ruszył nowy piec-gigant. Na pełnych obrotach pracuje wybudowana w ostatnich latach nowoczesna kopalnia „Wesoła II”. Daje już krajowi miliony ton węgla. Rusza druga podobna kopalnia „Ziemowit”.

Nie ma prawie dnia i tygodnia, w którym by nie rozpoczynały pracy nowe zakłady przemysłowe, elektrownie, nowe hale fabryczne, nowe ośrodki maszynowe w rolnictwie. Nie sposób tu nawet wyliczyć chociażby drobnej części tych wszystkich obiektów.

Co oznaczają dla narodu polskiego te budowle? Zamiast odpowiedzi, można przytoczyć jeden przykładowy wskaźnik: wydajność pracy w hutnictwie po pełnym uruchomieniu budowanych obecnie zakładów wzrosła 15-krotnie, przy jednoczesnym zmniejszeniu wysiłku człowieka.

A wiemy jak ważne jest hutnictwo. Stal jest przecież podstawowym materiałem do budowy maszyn, dla unowocześnienia produkcji całego naszego przemysłu. Nowe maszyny, które już zaczęliśmy produkować, zwiększą kilkakrotnie wydajność pracy w przemyśle lekkim.

Oznacza to coraz więcej tańszych tkanin i odzieży, obuwia i galanterii, naczyń i mebli, wszystkiego czego potrzebują masy pracujące w mieście i na wsi. Przyczyni się to do wzmocnienia wymiany towarowej między miastem i wsią, a więc do lepszego zaopatrzenia miast w żywność po niższych cenach.

Nowe cementownie i cegielnie pozwolą wzmocnić tempo budownictwa mieszkaniowego, fabryki chemiczne jeszcze lepiej zaopatrzą wieś w nawozy sztuczne, a przemysł włókien sztucznych w surowiec.

Celem, dla którego to wszystko powstaje jest — jak sformułował Józef Stalin:

„...Zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki”.

W pierwszej

Szczyście — jest celem. Szczęście każdego obywatela, każdego człowieka, każdego dziecka — szczęście całego narodu. Bo przecież te rzeczy tak ściśle ze sobą się łączą. Nie darmo nazywamy wielki kraj socjalizmu i kraje demokracji ojczyzną szczęśliwych ludzi. Ustrój, który zniósł wyzysk człowieka przez człowieka, który dał władzę w ręce ludu — stwarza warunki, w których ludzie mogą być i są szczęśliwi.

Dzisiaj mijają pierwsza rocznica uchwalenia przez sejmik Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Bolesław Bierut powiedział przed rokiem: „Radosnym i szczęśliwym jest dzień dzisiejszy dla wszystkich, którzy kochają naszą ojczyznę. Do wielkiej księgi dzieł Polski wpisana została nowa, zwycięska i pełna chwały karta — Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Radosny był ten dzień, w którym w wielkiej księdze praw podsumowano dotychczasowy dorobek pokoleń walczących o sprawiedliwość społeczną, zbilansowano to wszystko, czegośmy dokonali w wyzwolonej ojczyźnie, wskazano wspaniałą drogę dalszego rozwoju.

W pamiętnym dniu tym miliony obywateli z największą uwagą studiowało Konstytucję artykuł po artykule.

Spokojnie możemy patrzeć w przyszłość — mówili wszyscy — Konstytucja daje nam pewność, że w kraju naszym nie zabraknie pracy ni chleba dla nikogo, że wspólnymi siłami będziemy budować coraz wyższy i wyższy wspólny nasz dom, w którym będą mieszkać szczęśliwi ludzie.

Szerokim, wspólnym frontem

Rosnąca stale potęgą gospodarcza i kulturalna Polska Ludowa czerpie swą siłę z jedności narodu, z jego niezłomnej woli utrwalenia ustroju sprawiedliwości społecznej i zbudowania lepszej przyszłości. Wyrazem tych jednolitych dążeń wszystkich ludzi pracy stał się Program Frontu Narodowego, który wytyczając drogi dalszego rozwoju naszego kraju, jeszcze silniej zacieśnił więź braterstwa między wszystkimi warstwami społeczeństwa.

Ramię przy ramieniu stanęli partyjni i bezpartyjni obywatele, robotnicy i chłopci, inteligencja pracująca, młodzież i wojsko. Program Wyborczy Frontu Narodowego stał się programem pracy i walki, programem niepodległości utrwalenia i utrzymania pokoju, rozkwitu i siły Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Do realizacji wytycznych Programu przystąpiło też z całą świadomością

ściągając swych zadań społeczeństwo łódzkie. Łódzki Komitet Frontu Narodowego skupił wokół siebie liczny aktyw ludzi reprezentujących wszystkie zawody, wszystkie środowiska społeczne, począwszy od gospodyń domowych, a skończywszy na duchowieństwie i naukowcach. Ludzie ci z całym poświęceniem obok pracy zawodowej, prowadzą pracę uświadamiającą wśród szerokiej masy obywateli w myśl tego, co powiedział ukochany wódz naszego narodu, Bolesław Bierut, że „Polska musi być silna świadomością mas”.

Bardzo poważne już osiągnięcia w tej pracy mają takie komitety, jak Komitet nr 25 z dzielnicy Śródmieście — Lewa czy komitety na Bałutach. Na Bałutach właśnie aktyw Frontu Narodowego spowodował, że mieszkańcy domów i całych bloków podejmują przy różnych okazjach zobowiązania, których celem jest realizacja Programu Frontu w życiu codziennym, w najmniejszych nawet odcinkach. Komitet nr 4, na przykład, zobowiązał się uporządkować ulicę Narodową oraz dopomóc w jak najprawniejszym przeprowadzeniu akcji żniwnej i akcji skupu na swym terenie do dnia 30 września br.

Nie mały też wkład pracy dają działacze katolicki, którzy z powodzeniem dopomagają w mobilizowaniu szerokiej masy społeczeństwa do wykonania zadań Programu Frontu Narodowego.

Wnikliwym tę działalność jest coraz bardziej świadoma i czynna postawa mieszkańców Łodzi wobec aktualnych wydarzeń naszego życia gospodarczego, wobec trudności, wypadków niedbalstwa czy kreciej roboty wroga. Realizując Program Frontu, dopomagając w wykonaniu Planu Sześcioletniego, społeczeństwo uczy się walczyć ze wszystkim tym, co nam pracę utrudnia i opóźnia.

Tak więc, cytując słowa Programu Frontu Narodowego, można powiedzieć: „Jedność naszego narodu wokół klasy robotniczej i władzy ludowej stała się potężną siłą rozwoju naszej ojczyzny, zabezpieczenia jej niepodległości, obrony pokoju”.

mgr. G. Górlowski
członek Prezydium
Łódzkiego Komitetu Frontu
Narodowego

Program Frontu Narodowego przewiduje:

● potężną rozbudowę przemysłu, która da w roku 1960 z górą 10-krotny wzrost produkcji w porównaniu z produkcją przedwojenną. Mechanizacja robót ciężkich i pracochłonnych wpłynie na wydajność pracy i ulży poważnie trudowi człowieka

● wzrost poziomu życiowego chłopca pracującego, podniesienie rozwoju materialnego i kulturalnego wsi polskiej. Osiągnięte to zostanie dzięki dobrowolnemu przechodzeniu

coraz większej liczby chłopów na tory gospodarki zespolonej. Przyczynia się do tego dalsza mechanizacja rolnictwa, zaopatrzenie go w nawozy sztuczne, upowszechnianie nowoczesnych metod uprawy i hodowli

● coraz szersze możliwości rozwojowe dla młodzieży, którą władza ludowa powołała do czynnego udziału w rządzeniu państwem

rocznice

W każdej wsi

Konstytucja dała prawo do pracy. Zagwarantowała je. Zapewnić je mogła tylko władza ludowa, która podstawowe środki produkcji uczyniła własnością społeczną. Konstytucja dała prawo do nauki — sieć szkół, uczelni i domów akademickich, i stypendia — otworzyła przed młodzieżą szeroko wrota do nauki.

Konstytucja zapewniając rozwój ośrodków zdrowia, szpitali, urządzeń sanitarnych itp. — zagwarantowała obywatelom prawo do ochrony zdrowia.

Zapewniła prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w jej rozwoju. Bezpłatne biblioteki, domy kultury, kluby fabryczne, liczne teatry i kina, radio docierające do najodleglejszych wiosek — stworzyły realne warunki ku temu, by prawo to mogło być w coraz szerszym stopniu realizowane.

Z każdego artykułu Konstytucji przebija gorąca troska o człowieka, o jego byt, o jego awans społeczny i kulturalny, o jego szczęście. Przebija troska o zapewnienie jak najlepszych warunków dla naszego pokojowego budownictwa, o obronę naszych osiągnięć.

Przyjęliśmy Konstytucję radośnie i serdecznie i — nie szczędzimy swych sił, by zagwarantowane nam prawa mogły być jak najszerzej realizowane, by wypływające stąd obowiązki jeszcze lepiej wykonywać.

Idziemy szczęśliwi drogą, jaką nam Konstytucja wytycza. Każdy na swym odcinku pracy realizuje wielkie zadania przez nią wskazane. Wspólnymi siłami budujemy podstawy socjalizmu.

I dziś jesteśmy bliżej celu niż przed rokiem. Mamy za sobą piękny dorobek ostatniego roku. I dlatego w prawdziwie radosnym, świątecznym nastroju możemy obchodzić ten wielki dzień święta narodowego. Dumni z osiągnięć i pewni pogodnej przyszłości.

Ale trzeba, byśmy zwiększyli jeszcze swe wysiłki, byśmy jeszcze bardziej zwracali pod sztandarami Frontu Narodowego rozwijał to, co dotychczas rękami ludzi pracy zostało stworzone. Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej napawa nas dumą, zamknięła bowiem w ramy prawne dążenia najlepszych synów narodu. Jest ona potężnym bodźcem do pracy, do dalszej budowy pięknej, ukochanej przez wszystkich Ojczyzny.

Nasze najważniejsze zadanie

Zabezpieczenie w maksymalnym stopniu rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych społeczeństwa — jest podstawowym prawem gospodarki narodowej w krajach budujących socjalizm, jest podstawowym zadaniem polityki naszej władzy ludowej.

W tym też kierunku idzie rozwój naszej gospodarki. Szybkie uprzemysłowienie kraju w oparciu o nową technikę stwarza warunki dla podniesienia na wyższy poziom rolnictwa, zacieśnienia stosunki między miastem a wsią. Maszyny rolnicze produkowane przez miasto zwiększają plony — na wsi. Coraz bogatszy asortyment towarów przez myślowych zaspokaja nie tylko po trzeby robotnika i inteligenta w mieście, lecz również służy ludności wiejskiej, — będąc jednocześnie bodźcem do zwiększenia produkcji rolnej.

Wyniki tej słusznej polityki widać na każdym kroku. Stale rosną ca ła ilość towarów na półkach sklepowych, coraz bogatszy wybór wszelkiego rodzaju artykułów — te fakty widoczne są dla każdego.

Prawda. Są i u nas pewne trudności. Są to jednak trudności wzrostu. Potrzeby materialne i

kulturalne naszego społeczeństwa stale i szybko wzrastają, ale nadmierna dysproporcja między produkcją rolniczą, a przemysłową pogłębia te trudności. Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia br. znosząc istniejące ograniczenia w handlu nadwyżkami produktów rolniczych stanowiła z jednej strony poważny bodziec dla podniesienia produkcji rolnej, oraz była czynnikiem zwiększającym udział mas chłopskich w budownictwie socjalistycznym, z drugiej zaś strony mobilizowała klasę robotniczą do zwiększenia wydajności pracy. Masy pracujące z uznaniem i zrozumieniem przyjęły tę uchwałę, wypływającą z troski o zaspokojenie potrzeb społeczeństwa.

Ale nie wystarczy rzucenie na rynek pewnej ilości towarów. Artykuły przeznaczone do użytku ludzi pracy muszą być również doskonałej jakości. I tutaj rząd nasz raz jeszcze dowiódł swej troski o człowieka pracy. Ogłoszony w marcu br. dekret Rady Państwa o wzmoczeniu walki z wszelkimi brakami w produkcji posiada doniosłe znaczenie.

Drugi dekret o ochronie interesów nabywców w obrocie handlowym wymierzony został przeciwko oszukującym konsumentów spekulantom i paskarzom.

Ale nie tylko te dekrety i uchwały świadczą o trosce państwa ludowego o zaspokajanie rosnących potrzeb społeczeństwa. Każdego dnia spotykamy się z dowodami, że porzez ulepszenie organizacji handlu powoływanie coraz to nowych placówek pragnie się jak najbardziej ułatwić człowiekowi zaopatrywanie się we wszelkie po trzebne mu artykuły.

Do doskonałości, rzecz jasna, jeszcze nie doszliśmy. My przecież budujemy dopiero podstawy ustroju socjalistycznego, a budowa to nie łatwa. Są i będą jeszcze niedociągnięcia. Ale władze nasze czynią wszystko, by niedociągnięcia zmniejszyć do minimum, by je usunąć, aby człowiek, który nie szczędzi swych sił przy swym warsztacie pracy — nie odczuwał żadnych braków.

Rośnie nasze budownictwo, wzrasta świadomość mas — wzrastać też będą ciągle potrzeby społeczeństwa. I to właśnie, by były one coraz pełniej zaspokajane — jest najważniejszym zadaniem naszej władzy ludowej.

Polska Rzeczpospolita Ludowa otacza opieką indywidualne gospodarstwa rolne pracujących chłopów i udziela im pomocy... „Polska Rzeczpospolita Ludowa udziela szczególnej pomocy powstającym na zasadzie dobrowolności rolniczym spółdzielniom produkcyjnym...”

Można wzdłuż i wszerz przejechać całą Polskę — nie znajdzie się zagrody wiejskiej, której mieszkańcy nie doświadczyli na własnym życiu, na własnych losach, co znaczą słowa 10 Artykułu Konstytucji PRL. Pomoc i opieka...

Antoni Kusiak wybrał się do Radomska, żeby sprzedać wieprzka i kupić plug. Był rok 1935. Tuczniak ważył dobrych 120 kg. Handlarze nie chcieli dać ani grosza więcej niż 70 zł. — I tak dobra cena — mówili. — Przed tygodniem byśmy i za 65 nie kupili. Ludzie mięsa mało kupują. Kryzys, bezrobocie...

Plug kosztował 35 zł. — Ani grosza mniej nie wezmę! — zaklinał się sprzedawca. — I ja muszę tę złotówkę na chleb zarobić.

Przed miesiącem Antoni Kusiak odwiedził tuczniaka do Gminnej Spółdzielni i przy okazji kupował plug. Tuczniak ważył 130 kg. Za tuczniaka zapłacili mu według państwowego cennika po 13,20 za kg. Wypadło 1.696 zł.

Za plug zapłacił 151 zł. — To znaczy — kalkulował sobie, — że przed wojną za wieprza mogłem kupić dwa plugi, a dzisiaj 11.

Nieustanny wzrost dobrobytu jest dzisiaj zjawiskiem powszechnym dla całej wsi polskiej, jednak szczególnie szybko podnoszą swoją stopę życiową chłopci-spółdzielcy.

Dlatego też coraz więcej chłopów wstępuje do rolniczych spółdzielni produkcyjnych, widząc na tej drodze perspektywę dalszego wzrostu swego dobrobytu, poziomu życia materialnego i kulturalnego.

Państwo rozciąga opiekę nad spółdzielniami produkcyjnymi na wsi, umożliwiając im korzystanie z pomocy maszynowej POM-ów w coraz szerszym zakresie, po nadzwyczaj niskich cenach, udzielają kredytów na krótko i długoterminowe inwestycje, zapewniając im pomoc fachowych agrotechników. Przez racjonalną, opartą na naukowych podstawach uprawę i mechanizację rolnictwa, zwiększa się wydajność ziemi, zmniejsza trud ludzki.

Miasto bohaterskich tradycji

Art. 90 Konstytucji mówi: Stolicą Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest miasto bohaterskich tradycji narodu polskiego — Warszawa.

Program wyborczy Frontu Narodowego:

„Dźwignęliśmy kraj z ruin i zniszczeń wojennych. Bohaterska Warszawa jest dziś znów tętniącą życiem, coraz piękniejszą stolicą kraju”.

Niezwykle szybkie tempo rozwoju naszego kraju stało się dla nas jak gdyby chlebem powszednim — przyzwyczajaliśmy się do szybkiego wzrostu naszej socjalistycznej stolicy — Warszawy.

Już w pierwszych latach po wyzwoleniu, dzięki wysiłkowi całego społeczeństwa, Warszawa otrzymała Most Poniatowskiego i Most Śląsko - Dąbrowski. W roku 1948 oddano do użytku wielką arterię komunikacyjną. Trasę W-Z, w r. 1952 warszawiacy otrzymali MDM. Już za kilka lat ruszą pierwsze pociągi warszawskiego Metro.

Dzięki wysiłkowi całego narodu zbudowane zostały całe dzielnice mieszkaniowe, odbudowano zabytki naszej kultury, powstaje nowe Stare Miasto. Rozwija się na szeroką skalę budownictwo mieszkaniowe — w planie 6-letnim w blokach stołecznych osiedli zostanie oddanych do użytku 120 tysięcy izb mieszkalnych.

Z dnia na dzień, wyczarowana pracowitymi rękoma polskich robotników, inżynierów i architektów — coraz piękniejsza i wspanialsza staje się Stolica Polski Ludowej — Warszawa.

Art. 58

Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do pracy, to znaczy prawo do zatrudnienia za wynagrodzeniem według ilości i jakości pracy. Prawo do pracy zapewniają: społeczna własność podstawowych środków produkcji, rozwój na wsi ustroju społeczno - spółdzielczego, planowy wzrost sił wytwórczych, likwidacja bezrobocia.

Art. 59

Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do wypoczynku. Prawo do wypoczynku zapewniają robotnikom i pracownikom umysłowym: ustawowe skrócenie czasu pracy przez urzeczywistnienie osmiodziesiętnego dnia pracy, ustawowo określone dni wolne od pracy, coroczne płatne urlopy.

Art. 60

Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do ochrony zdrowia oraz do pomocy w razie choroby lub niezdolności do pracy. Coraz szerszemu urzeczywistnianiu tego prawa służą: rozwój ubezpieczenia społecznego robotników i pracowników umysłowych, rozbudowa różnych form pomocy społecznej, rozwój organizowanej przez państwo ochrony zdrowia ludności, rozbudowa urządzeń sanitarnych i podnoszenie stanu zdrowotnego miast i wsi, szeroka akcja zapobiegania chorobom i ich zwalczania.

Art. 61

Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do nauki. Prawo do nauki zapewniają w coraz szerszym zakresie: powszechne, bezpłatne i obowiązkowe szkoły podstawowe, stała rozbudowa szkolnictwa średniego oraz szkolnictwa wyższego, pomoc państwa w podnoszeniu kwalifikacji ludzi pracy, system stypendiów państwowych, rozbudowa burs, internatów i domów akademickich.

Art. 62

Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w rozwoju kultury narodowej. Prawo to zapewnia coraz szerzej: rozwój i udostępnienie ludowi pracującemu miast i wsi bibliotek, ksiązek, prasy, radia, kin, teatrów, muzeów i wystaw, domów kultury, klubów, świetlic, wszechstronne popieranie i pobudzanie twórczości kulturalnej mas ludowych i rozwoju talentów twórczych.

Głównym i najważniejszym zadaniem władzy ludowej jest troska o człowieka pracującego, o warunki jego pracy i jego bytu, o nieustanny wzrost jego kultury, jego świadomości politycznej, jego widnokręgu umysłowego.

BOLESŁAW BIERUT

